

Dosar nr. /1022/2008 (Număr în format vechi 4354/2008)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 634
Ședința publică din 15 Octombrie 2008

Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, având ca obiect anulare act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.
Procedura de citare este legal îndeplinită.
S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată depus la data de 13.10.2008 prin poștă, din partea reclamantei SC SA, concluzii scrise, la care se află atașate dovada cheltuielilor de judecată, respectiv copia facturii fiscale nr. /04.08.2008 și copia extrasului de cont din 19.08.2008.

Se constată că mersul dezbaterilor și susținerile părților pe fondul cauzei au fost consemnate în cuprinsul încheierii de ședință din data de 08 octombrie 2008, când s-a dispus amânarea pronunțării pentru data de azi 15 octombrie 2008, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 14 august 2008 sub nr. / /2008, reclamanta S.C. SA, prin reprezentant legal, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș:

- anularea Deciziei nr. /23.07.2008 a pârâtei prin care s-a soluționat contestația sa;
- anularea deciziei de impunere nr. /25.04.2008 emisă de pârâtă precum și a tuturor actelor de executare subsecvente acesteia;
- suspendarea efectelor produse de deciziile menționate până la soluționarea pe fond a litigiului, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea contestației, reclamanta a arătat că prin decizia r /25.04.2008 pârâta a reținut în sarcina sa obligații fiscale în sumă de RON (RON debit principal și RON majorări de întârziere), susținând c

obligată să rețină suma de RON persoanelor fizice care i-au furnizat
în baza „adeverințelor de primire și plată”
proveneau, potrivit declarațiilor pe propria răspundere semnate de persoanele
respective, din gospodăria proprie. În urma unor adrese efectuate de către Poliția
municipiului Tg. Mureș prin care se face referire la acte de urmărire penală săvârșite
împotriva unora dintre aceste persoane, pârâta a procedat la o inspecție fiscală în
urma căreia a decis că reclamanta trebuia să rețină (prin stopare la sursă) impozitul
pe venit datorat de persoanele fizice în cauză.

Reclamanta a considerat că decizia este nelegală și netemeinică, susținând
că a respectat pe deplin legislația în vigoare și anume prevederile O.U.G. nr.
16/2001, aprobată de Legea nr. 465/2001, bunurile fiind preluate în baza
adeverințelor de primire și plată, care cuprind și declarațiile pe proprie răspundere
date de către furnizorii - persoane fizice. A susținut că societatea nu avea nici
dreptul și nici obligația de a efectua verificări cu privire la corectitudinea
declarațiilor pe propria răspundere, motiv pentru care a acționat în baza
informațiilor ce i-au stat la dispoziție.

La momentul la care a achitat sumele respective nu avea cunoștință de
existența vreunui dosar penal cu privire la persoanele fizice respective.
A susținut că nu există culpă în ceea ce privește nerespectarea vreunei
obligații fiscale din partea subscrisei, întrucât la momentul achitării contravalorii
deșeurilor refofosibile, nu dispunea decât de declarațiile pe propria răspundere. Este
evident că în luna noiembrie 2007, când i-a fost comunicat pentru prima dată de
către Secția Regională de Poliție Transporturi Brașov faptul că bunurile respective
ar putea fi rezultate ale săvârșirii de infracțiuni, nu mai putea efectua reținerea și
virarea impozitului pe venit aferent bunurilor colectate și achitate în anul 2006.

A arătat că titularul obligației fiscale este însăși persoana care a obținut
venitul, astfel că soluția este aceea că statul urmează să își recupereze prejudiciul
constând în impozite neachitate de la persoanele obligate a plăti impozit - respectiv
cele 14 persoane urmărite penal.

A invocat prevederile punctului 152 din H.G. nr. 144/2004, din care
rezultă faptul că veniturile obținute din valorificarea bunurilor din gospodăria
proprie la centrele de colectare a deșeurilor reprezintă venituri neimpozabile.
Reclamanta a mai susținut că nu există dovezi cu privire la falsitatea
declarațiilor pe propria răspundere, menționând că procesul penal împotriva
persoanelor fizice care i-au furnizat deșeurii refofosibile se fală în stadiul actelor
primergătoare urmăririi penale. Or, între actele preparatorii și pronunțarea unei
sentințe penale care să ateste faptul că bunurile proveneau într-adevăr din activități
infracționale există o diferență esențială.

A învederat instanței că pârâta nu a respectat prevederile art. 105 alin. 3
din Codul de procedură fiscală. Concret, pârâta a efectuat o altă inspecție fiscală
de cea care a condus la emiterea deciziei atacate prin prezenta acțiune - care
a avut ca obiect perioada 2003 - 2007. Aceasta a avut ca obiect impozite suplimentare

...a, a arătat că informațiile privind infracțiunile comise de persoanele fizice în viză au fost comunicate pârâtei de către Serviciul Județean de Poliție Transporturi Mureș încă din 28.01.2008 (cu mai bine de 30 de zile înainte de finalizarea inspecției). Drept urmare, este evident că pârâta avea cunoștință despre dosarele penale aflate în curs de soluționare și că nu poate deveni aplicabilă prevederea de excepție evocată.

În drept, au fost invocate prevederile O.U.G. nr. 16/2001, Legea nr. 554/2004, art. 41 alin. 2 lit. g și 78 alin. 2 din Codul fiscal, pct. 152 din H.G. nr. 44/2004 precum și art. 105 alin. 3 din Codul de procedură fiscală.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea deciziei ca temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării pârâta a invocat prevederile art. 78 și 79 din Codul fiscal și pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003. Pârâta a arătat că susținerea reclamantei potrivit căreia organul de inspecție fiscală nu are nici o probă prin care să dovedească că deșeurile predate nu provin din gospodăria proprie a persoanelor fizice care au obținut venituri prin vânzarea acestora nu înlătură constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la obligația reținerii și virării impozitului pe venit ce revine societății. S-a reținut că acțiunea de control a fost promovată urmare a solicitărilor organelor de poliție care, în adresele transmise, precizează că proveniența deșeurilor respective este alta decât gospodăria proprie a persoanelor fizice predătoare. În acest sens, la adresele poliției au fost anexate și copii ale declarațiilor persoanelor fizice, date în fața organelor de poliție prin care acestea recunosc că deșeurile nu provin din gospodăria proprie.

Pârâta a arătat că investigațiile privind declarațiile persoanelor fizice au fost efectuate de organele de poliție, organele de inspecție fiscală cuantificând sub raport fiscal rezultatele acestora, cu respectarea prevederilor art. 105 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003.

La dosar au fost depuse deciziile atacate, raportul de inspecție fiscală, somație și titlu executoriu, adevărurile de primire și plată anexă la raportul de inspecție fiscală, adresele nr. /28.11.2007, /5.02.2008 și /17.06.2008 ale Serviciului Județean de Poliție Transporturi Mureș (f.10-35).

La termenul de judecată din 8 octombrie 2008 reclamanta a renunțat la petitul privind suspendarea executării deciziilor atacate, iar în baza art. 246 Cod procedură civilă instanța a luat act de această renunțare.

Analizând probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. /25.04.2008 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. /25.04.2008 s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe venituri ale persoanelor fizice aferente perioadei 1.01.2006 – 31.12.2006 și majorări de întârziere, în sumă totală de lei, motivul de fapt fiind acela că unitatea nu a reținut prin stopaj la sursă impozitul aferent veniturilor obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centre de colectare, a deșeurilor de metal.

Reclamanta a formulat contestație în termen legal împotriva acestei decizii de impunere, contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată de către pârâta C.I.P. Mureș - Biroul Soluționare Contestații prin decizia nr. /23.07.2008.

Instanța apreciază că acțiunea formulată de reclamantă este întemeiată, pentru mai multe motive:

În primul rând din dispozitivul legal invocat în raportul de inspecție fiscală și anume art. 78 și 79 din Legea nr. 571/2003 și pct. 152 din Normele de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004 rezultă că titularul obligației de plată a impozitului este persoana care realizează veniturile. Plătitorul de venituri are obligația de a reține la sursă impozitul din venitul plătit la momentul plății venitului, dar acesta nu este cel care datorează impozitul ci persoana care încasează venitul.

În al doilea rând, din aceleași prevederi ale pct. 152 din Normele de aplicare, rezultă că impozitul pe veniturile din alte surse nu este datorat de persoanele fizice din veniturile obținute din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă, s.a., dacă acestea provin din gospodăria proprie.

Reclamanta a aplicat aceste prevederi în sensul că a achiziționat deșeurile de la mai multe persoane fizice și a plătit acestora contravaloarea fără a reține impozitul, în baza unor declarații pe propria răspundere semnate de aceste persoane, în care au arătat că deșeurile provin din gospodăria proprie.

Sub acest aspect se constată că până la momentul întocmirii inspecției fiscale din 25.04.2008 față de aceste persoane fizice nu s-au pronunțat vreo soluție într-o cauză penală prin care să se constate în mod irevocabil că, acestea au semnat în fals declarațiile menționate și că deșeurile vândute către reclamantă aveau o altă proveniență decât gospodăria proprie.

Din cele arătate rezultă că la momentul achiziționării deșeurilor, având doar declarațiile pe propria răspundere ale persoanelor vânzătoare, reclamanta nu avea nici un motiv pentru a considera că deșeurile nu provin din gospodăria proprie și nici un temei pentru a reține impozitul pe venituri.

De asemenea, conform celor arătate mai sus, reclamanta nu este persoana care datorează impozitul pe venituri, conform textelor de lege menționate în decizia de impunere, astfel că obligația suplimentară de plată a fost stabilită în mod nelegal în sarcina acesteia.

Titularele obligației de plată a impozitului sunt persoanele fizice care au realizat veniturile, astfel că față de acestea trebuia să se îndrepte pârâta pentru a-și realiza creanța, în situația în care se va stabili în urma procesului penal că declarațiile date sunt false.

În al treilea rând, instanța apreciază că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de art. 105 din OG nr. 92/2003 pentru a se dispune reverificarea, care este o măsură de excepție și trebuie luată cu respectarea strictă a condițiilor legale.

În acest sens, se constată că din actele dosarului rezultă că inspecția fiscală efectuată anterior cu privire la aceeași perioadă s-a finalizat prin Raportul de inspecție fiscală nr. 81 din 29.02.2008. Or, între actele care au determinat reverificarea sunt indicate adresele nr. din 28.02.2008 ale

Serviciului Județean de Poliție Transporturi Mureș, care sunt anterioare finalizării
inspecției anterioare, astfel că reverificarea în baza acestora nu se justifică.

Pentru toate aceste motive, instanța va admite contestația și va anula
decizia nr. /23.07.2008 a DGFP Mureș - Biroul Soluționare Contestații și decizia
de impunere nr. /25.04.2008 precum și obligațiile suplimentare de plată stabilite
prin această decizie în sarcina reclamantei.

În temeiul art. 247 Cod procedură civilă, instanța va obliga pârâta să
plătească reclamantei cheltuielile de judecată constând în taxa de timbru, timbru
judiciar și onorariul avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamanta S.C. S.A. (cu
sed.), prin reprezentant legal, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Mureș (cu sed.).

Anulează decizia nr. /23.07.2008 a D.G.F.P. Mureș - Biroul Soluționare
Contestații.

Anulează decizia de impunere nr. /25.04.2008 emisă de Administrația
Financiară pentru Contribuabili Mijlocii Mureș și obligațiile fiscale suplimentare de
plată în sumă totală de lei stabilite prin această decizie în sarcina reclamantei.

Obligă pârâta să plătească reclamantei cheltuielile de judecată în cuantum de
lei.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi 15 octombrie 2008.

Președinte,

fiind plecată în
concediu semnează
vicepreședintele
instanței

Grefier,

